

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi B. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

III AUa 2027/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 7 maja 2025 r.,

odrzuca skargę.

[J.M.]

UZASADNIENIE

Pismem z 19 marca 2025 r. B. S. (dalej: „Skarżąca”) wniosła skargę „o zbyt
długo trwające zażalenie na Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i
postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz.
1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w
postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do
rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie
trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i

prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W ślad za art. 6 ust. 1 u.s.p.p. określono, że skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto, że powinna zawierać również (1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy – art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. oraz (2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie – art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. Elementy te stanowią obligatoryjny składnik pisma jakim jest przedmiotowa skarga. Co więcej, inaczej niż inne braki formalne, nie podlegają konwalidacji w drodze wezwania strony skarżącej do ich uzupełnienia (art. 9 ust. 1 u.s.p.p.).

Przedmiotowa skarga nie czyni zadość ww. obowiązkom. Po pierwsze, Skarżąca w skardze nie zawarła żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy. Po drugie, Skarżąca nakreśliła stan faktyczny w sprawie, tj. przytoczyła okoliczności uzasadniające jej złożenie, ale uczyniła to w sposób chaotyczny i nie wskazała w czym konkretnie dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jej sprawy, nie przedstawiając konkretnych działań bądź zaniechań sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do stanu przewlekłości.

Z powyższych względów, w oparciu o art. 9 ust. 1 u.s.p.p. skargę jako zawierającą nieusuwalne braki formalne, należało odrzucić bez wzywania do ich uzupełnienia.

[J.M.]

[r.g.]